

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 4To/13/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720010748  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8720010748.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.06.2021, v trestnej veci obžalovaného B. E., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 10.03.2021, sp. zn. 5T/62/2020, takto

### rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému B. E., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom Z., I. č. XXX/XX, okr. O.,

u k l a d á :

Podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona, za použitia § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona, v spojení s § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody na 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona r u š í výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 11.11.2020, sp. zn. 0T/59/2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na uvedený výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

### odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 10.03.2021, sp. zn. 5T/62/2020 bol obžalovaný B. uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- po vzájomnom spolžití s L. C., s ktorou má dieťa mal. L. T., nar. XX.XX.XXXX, v mesiaci február roku 2020 od neho L. C. spolu s mal. L. T. odišla bývať ku svojim rodičom na adresu Z. č. XXX, okres O. pre nezhody, ktoré súviseli s poruchou psychiky, správania sa, spôsobené nadužívaním viacerých psychoaktívnych látok, nedostatočne liečenej duševnej poruchy, kde v mesiaci apríl 2020 telefonicky opakovane žiadal L. C., aby mu zverila mal. L. T., kde toto L. C. odmietla a po tomto odmietnutí bol vulgárny, postupne počas telefonátov sa začal jej vyhrážať, uviedol L. C., či chce mať všetky zuby, aj to, že si počká jej matku pred prácou, následne sa jej môže niečo stať a bude chodiť pozeráť na svoju

matku do nemocnice, taktiež v nezistený deň v mesiaci apríl 2020 nečakane prišiel do domu č. 146 v obci Z., okres O. a žiadal L. C., aby mu odovzdala mal. L. T., keď toto L. C. odmietla, tak jej povedal, že ju zabije a uviedol, že sa polícia nebojí a následne z miesta odišiel, kde v mesiaci apríl roku 2020 sa tieto vyhrážky stupňovali, boli agresívnejšie, kde týmto svojim konaním postupne zvyšoval u L. C. strach a obavy o svoj život a život jej príbuzných, kde dňa 22.04.2020 z nezisteného miesta v presne nezistenom čase od 17.00 hod. do 18.00 hod. svojim mobilným telefónom s telefónnym číslom XXXXXXXXXX volal pravdepodobne cez aplikáciu Viber L. C. na telefónne číslo XXXXXXXXXX, ktorá prijala hovor v mieste trvalého pobytu v dome č. XXX, obec Z., okres O., počas telefonátu jej uviedol, že si príde po svoju dcéru mal. L.T., kde toto L. C. odmietla a vtedy začal byť vulgárny, uviedol, že ju čaká peklo, že sa už nebude vyhrážať, ale začne konať a ak mu ďalší deň nedá dcéru, tak ju zabije a týmto konaním donútil L. C., že mu dňa 23.04.2020 po jeho príchode k domu č. 146 v obci Z. odovzdala mal. L. T. do starostlivosti najmenej na dve hodiny.

Za uvedený skutok bol obžalovanému podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti uvedenému rozsudku, riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajcu dňa 22.04.2021, ako aj osobne podaním doručeným Krajskému súdu v Prešove dňa 22.04.2021.

V odôvodnení odvolania podaného prostredníctvom obhajcu obžalovaný namietal, že konajúci súd sa v rozsudku a konaní, ktoré mu predchádzalo dopustil zásadných chýb. Súdom zistený skutkový stav je neúplný, nesprávny, objektívne nekorešponduje s vykonanými dôkazmi. Výpoveď poškodenej L. C. je preukázateľne v rozpore s výpoveďou svedkov V. K., Z. E. a L. C.. Svedkovia G. R., M. O. a K. Z. neboli svedkami údajného výhražného telefonátu poškodenej. Súd v rozpore s vykonanými dôkazmi uviedol, že svedkyňa G. R. mala uviesť, že poškodenej dňa 22.04.2020 pri odchode z domu povedal, že keď mu nedá dcéru L., tak ju zabije a ešte sa vráti. Svedkyňa R. skutočne vo svojej výpovedi uviedla incident z apríla 2020, keď mal prísť nečakane do rodinného domu, kde sa nachádzala aj svedkyňa R. spolu s poškodenou, aj maloletou dcérou L., avšak toto konanie malo predchádzať dňu, kedy malo dôjsť k výhražnému telefonátu. Dňa 22.04.2020 sa v dome poškodenej nenachádzal. Súd v rozpore s vykonanými dôkazmi v rozsudku uvádza, že svedkovia P. C. a L. C. zhodne potvrdzovali, že poškodenej dňa 22.04.2020 volal, vulgárne jej nadával, vyhrážal sa jej zabitím a ublížením jej rodine. Z vykonaných dôkazov vyplýva, že uvedení svedkovia sa zhodujú len v tom, že 22.04.2020 s poškodenou telefonovali, obaja počuli iba tú časť rozhovoru, kde poškodená zapla hovor na hlasitý odposluch. V ich výpovediach sa objavujú podstatné rozpory nielen v tom, aké vyhrážky mal do telefónu poškodenej povedať, ale ohľadom toho, kto, kde a akú časť rozhovoru mal počuť. Matka poškodenej P. C. výslovne uviedla, že nevedela o tom, že by mala byť objektom nejakých vyhrážok z jeho strany, to sa mala dozvedieť až od poškodenej po telefonáte dňa 22.04.2020. Svedkyňa P. C. uviedla, že sa jej osobne nevyhrážal a nebola svedkom toho, aby sa vyhrážal dcére. Až po položení otázky obhajcom, kedy sa dozvedela, že sa mal vyhrážať jej dcére, uviedla, že prvýkrát počula o tom, keď s ním telefonovala a mala mať telefón na hlasito. Svedok L. C. uviedol na otázku obhajcu, že bol svedkom toho, keď jeho dcéra dala nahlas odposluch telefónu, kde telefonoval jej dcére a počas toho povedal, že keď nedostane vnučku, tak im ešte všetkým ukáže, takže tam bola vyhrážka, ale nebola špecifikovaná. Následne svedok C. vylúčil, že by počas telefonátu počul slová ako zabijem a pod. Svedok zároveň uviedol, že dcéra prišla počas hovoru k ním dole. Svedkyňa P. C. neuviedla, že by počula ako vydiera poškodenú slovami, „...keď mu zajtra nedá L., tak...“. V zápisnici z hlavného pojednávania dňa 02.12.2020 nie je zaprotokolované, ako svedkyňa P. C. v rámci spontánnej časti výpovede uviedla, že dcéra išla smerom k ním dole, čo je možné overiť aj s nahrávkou z hlavného pojednávania. Táto časť výpovede by korešpondovala s výpoveďou svedka L. C., ktorý uviedol, že dcéra prišla k ním dole a teda obaja svedkovia počuli rovnakú časť skutkového deja. Zo žiadnej výpovedi priameho svedka L. C. nevyplýva, že by v telefonáte počul akúkoľvek vyhrážku smrťou, inou ťažkou ujmom alebo inú konkrétnu vyhrážku z jeho strany. V prvotnej výpovedi svedok tvrdil, že dcéra prišla k ním dole a nie naopak. Svedkyňa P. C. v prípravnom konaní uviedla, že počula, ako povedal dcére, že ak mu na druhý deň nedá L., tak zabije L. C., z čoho muselo jednoznačne vyplývať, že sa hádajú pre maloletú dcéru. V druhej výpovedi uviedla, že počula, ako dcére

oplzlo nadáva, mal jej povedať, že ju zabije a že na to ich rodina doplatí. V tej istej výpovedi uviedla, že najskôr nevedela, prečo sa hádajú a jej to povedala poškodená až dodatočne. Ide o nelogickosť tvrdenia svedkyne C.. Svedok V. K. je jediným priamym svedkom celého telefonátu, resp. dvoch telefonátov medzi ním a poškodenou dňa 22.04.2020. V. K. bol v tom čase svedkom toho, že keď obžalovaný spolu s dcérou Z. E. cestoval autom z opekačky dňa 22.04.2020, zastavil sa vo Z. pri dome poškodenej, poškodená im neotvorila dvere a tak sa spolu s dcérou Z. vrátili do auta. Dvakrát mal telefonovať s poškodenou, pričom po celý čas sa V. K. nachádzal v aute na zadnom sedadle a celkom jednoznačne vylúčil, že by sa poškodenej nejakým spôsobom vyhrážal zabitím a nepočul slová zabijem Ťa a pod. Svoju výpoveď potvrdil svedok aj na hlavnom pojednávaní, teda je nesprávne tvrdenie súdu, že jeho výpoveď je v súlade s výpoveďou svedkyne P. C. a výpoveďou poškodenej. Naopak, výpoveď svedka K. je v súlade s jeho výpoveďou, ako aj svedka C.. Svedok M. O. nebol svedkom telefonátu dňa 22.04.2020 a v žiadnej svojej výpovedi neuviedol, že by bol svedkom toho, ako sa vyhrážal poškodenej zabitím, keď mu nedá dcéru. Svedok v podstate uviedol iba to, že niekedy v marci 2020 ho bol odviesť do Z.. Bol svedkom hádky medzi ním a poškodenou, ktorí sa hádali vonku o auto aj o dcéru. Uviedol, že počul, ako povedal dcére, že ju zabije, ale nepočul z akého dôvodu. Predmetom hádky medzi ním a poškodenou bolo auto a nie maloletá dcéra. Z toho pohľadu je výpoveď svedka M. O. v kontexte žalovaného skutku bezpredmetná. Svedkyňa K. Z. Z. je jeho bývalou partnerkou, s ktorou má dcéru Z. E.. Svedkyňa nebola svedkom žiadnych vyhrážok z jeho strany. Svedkyňa Z. E. uvádza vo svojich výpovediach len to, že poškodená mu odmietla dávať dcéru L., ale považovala to za bližšie neuvedenú a neodôvodnenú pomstu poškodenej voči nemu. Svedkyňa Z. E. bola priamym svedkom telefonátu, teda jeho časti dňa 22.04.2020. Výpoveď objektívne korešponduje s výpoveďou svedka K., jeho výpoveďou a napokon aj svedka L. C., ktorý tiež uviedol, že nepočul, aby sa vyhrážal poškodenej zabitím alebo inou konkrétnou ujmu. Poukazuje aj na zabezpečené listinné dôkazy, kópie textových správ z aplikácie Viber a iMessage. Nie je pravdou, že by na fotokópiách týchto správ bola len komunikácia za obdobie február a marec, teda mimo žalovaného obdobia. Zabezpečená komunikácia je autentická, neupravená, úplná komunikácia medzi ním a poškodenou za obdobie od 25.02.2020 do 07.06.2020, teda aj v žalovanom období. Nikde v tejto komunikácii sa nenachádza to, že by poškodená mu písala, že má z neho strach alebo že by mu vyčítala, že mu nebude dávať dcéru, pretože berie drogy. V tejto komunikácii za obdobie vyše troch mesiacov sa nenachádza jediná výhrážná správa od neho. Výpoveď poškodenej L. C. sa uskutočnila dňa 12.06.2020, v čase keď bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení v L.. Poškodená na hlavnom pojednávaní využila svoje právo nevypovedať a následne súd čítal jej výpoveď z prípravného konania. Pred výsluchom v prípravnom konaní bola poškodená o tomto práve nevypovedať poučená a uviedla, že nie sú jej známe žiadne dôvody, pre ktoré by mohla využiť svoje právo vo veci nevypovedať. Z prepisu audiovizuálneho záznamu z výsluchu poškodenej L. C. vyplýva, že poškodená hneď na prvú otázku vyšetrovatelky, či porozumela poučeniu, odpovedala nie. Ak poškodená v prípravnom konaní skutočne neporozumela poučeniu, potom neboli splnené podmienky a súd nemal na takúto výpoveď prihliadať. Súd pri hodnotení osobnosti poškodenej a dôveryhodnosti jej výpovede poukazuje na závery znaleckého posudku O.. Q. A., O., k čomu je nutné uviesť, že táto znalkyňa nemala k dispozícii ani jednu jeho výpoveď. Vzhľadom na to, nie je možné považovať takýto znalecký posudok za objektívny a opierať sa o hodnotenie hodnovernosti. Súd jeho konanie kvalifikoval ako konanie plne trestne zodpovednej osoby, pričom celkom nekriticky prevzal závery znaleckého posudku a výpoveď znalkyne M.. C. Y.. Tento znalecký posudok považuje za neúplný, nejasný a neurčitý a navrhol doplniť dokazovanie pribatím iného znalca z odboru psychiatrie. Znalkyňa v závere znaleckého posudku na otázku 2, či obvinený v čase spáchania trestného činu mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania pre spoločnosť, ovládať svoje konanie a či sa svojho konania nedopustil pod vplyvom duševnej choroby alebo poruchy alebo pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky, uviedla, že pokiaľ vyšetrovanie jednoznačne preukáže, že bol v čase skutku pod vplyvom pervitínu alebo inej psychoaktívnej látky, tak jeho schopnosť rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania, bola nepodstatne zmenšená vplyvom tejto látky. K závažnejšej dekompenzácii psychickej poruchy, ktorou trpí, došlo u neho až 2 mesiace po skutku, kedy sa nechal dobrovoľne hospitalizovať na psychiatrickom oddelení v L., pričom primárka psychiatrického oddelenia konštatuje, že boli u neho pozorované agravačné tendencie s cieľom vyhnúť sa trestnému stíhaniu. Svoju súčasnú situáciu si uvedomuje, zvláštne bolo, že prišiel dobrovoľne a z vlastnej iniciatívy, čo sa v tomto stave nestáva. Chorým s mániou vo všeobecnosti chýba pocit chorobnosti a potreba liečiť sa. Pokiaľ vyšetrovanie preukáže, že v čase skutku skutočne neužíval psychofarmaká, je možné pripustiť podstatné zníženie ovládacích schopností pod vplyvom návykových látok, ako aj pod vplyvom nedostatočne liečenej duševnej poruchy z dôvodu ním prerušenej liečby. Znalec z odvetvia psychiatrie sa musí striktno vyjadriť k miere postihnutia rozpoznávacích a ovládacích schopností v čase spáchania skutku, ktorý je predmetom vyšetrovania a žiadne úvahy nie sú prípustné. On bol opakovane

hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení NsP L. a.s. pre Bipolárnu afektívnu poruchu, manickú epizódu F31.1, Poruchy psychiky a správania spôsobené nadužívaním viacerých psychoaktívnych látok, alkohol, kanabinoidy, kokaín, pervitín F19.2. Z obsahu spisu, ako aj lekárskeho správ vyplýva, že poslednú kontrolu u svojej psychiatričky M.. S. C. absolvoval dňa 10.02.2020. Od tohto dátumu až do 07.06.2020 bol 4 mesiace bez liekov a lekárskeho dohľadu. Znalecký posudok na vyšetrenie duševného stavu bol vypracovaný dňa 25.08.2020, teda po vyše roku. Znalčka sa musela v znaleckom posudku vysporiadať s predbežnou otázkou, kedy preukázateľne alebo aspoň s najväčšou pravdepodobnosťou mohlo dôjsť k dekompenzácii psychickej poruchy. Vo svojej výpovedi dňa 17.09.2020 uviedol, že pri jeho poslednej návšteve u psychiatričky M.. C. vo februári mu táto indikovala, že je v hypománii. S touto výpoveďou znalčka M.. Y. nebola oboznámená. Návrh obhajoby na predvolanie a výsluch svedkyne M.. S. C. ako svedka, aby sa vyjadrila k jeho zdravotnému stavu v čase jeho poslednej kontroly vo februári 2020, súd odmietol. Obhajoba už v prípravnom konaní žiadala vypočuť znalčku M.. Y., pričom vyšetrovateľ dňa 27.10.2020 zamietol tento návrh. Znalčka sa v znaleckom posudku nevysporiadala s uloženým predchádzajúcim ochranným psychiatrickým liečením. Treba uviesť, že pôvodne v prípravnom konaní samotný prokurátor žiadal o príkaz na vyšetrenie jeho duševného stavu pozorovaním v zdravotníckom ústave, resp. v nemocnici pre obvinených a odsúdených, čo mu zo strany súdu nebolo vyhovie. Z toho vyplýva, že prokurátor mal pochybnosti o tom, či vyšetrenie duševného stavu ambulantnou formou bude postačujúce. Znalčka bola vypočutá až dňa 10.03.2021 na hlavnom pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok. Návrh obhajoby na pribratie iného znalca zo strany súdu bol odmietnutý a preto nemal inú možnosť zabezpečiť si iný znalecký posudok na vlastné náklady. Z hľadiska objektívnej stránky kvalifikoval súd jeho konanie ako konanie plne trestne zodpovednej osoby a konštatoval len podstatné zníženie ovládacích schopností. Konajúci súd nevykonával žiadne dokazovanie ohľadom toho, či v čase skutku skutočne neužíval psychofarmaká. Súd vzhľadom na objektívne prítomnú vážnu psychickú poruchu sa dostatočne nevysporiadala s otázkou jeho príčetnosti. Súdom plné akceptovanie záverov znaleckého posudku znalčky M.. Y. a jej úvah, možno až špekulácií, bez vykonania ďalších dôkazov považuje za nesprávne. Od začiatku popieral, že by poškodenú vydieral, alebo sa jej vyhrážal smrťou, alebo inou ťažkou ujmu. Poukázal na výpoveď jednotlivých svedkov, z ktorých objektívne vyplýva, že nepoužil hrozbu násillia alebo inej ťažkej ujmy, aby poškodenú k niečomu nútil, resp. k tomu, aby mu po skončení spolužitia zverovala ich spoločnú dcéru. Rovnako z listinných dôkazov, zo zabezpečenej úplnej textovej komunikácie medzi ním a poškodenou nevyplýva, že by niekedy použil vyhrážky, ktoré uvádza súd. Výpovede svedkyne poškodenej L. C., matky P. C. ohľadom telefonátu sú významným spôsobom spochybňované výpoveďou ďalších svedkov V. K., Z. E., L. C., teda nemožno tieto skutočnosti považovať objektívne za preukázané a na základe nich ustáliť skutkový stav uvedený v obžalobe. Pokiaľ ide o ďalšie jeho konanie vymedzené v skutkovej vete, že počas telefonátu uviedol, že si príde po dcéru, kde toto L. C. odmietla a vtedy začal byť vulgárny, uviedol, že ju čaká peklo a že už sa nebude vyhrážať, ale začne konať, toto ustálené skutkové zistenie nedáva dostatočný predpoklad o tom, že nútil poškodenú, aby pôsobil na jej slobodnú vôľu samostatne sa rozhodovať a volil pritom donucovanie prostriedky. Navyše logickým spôsobom vysvetlil, že vyjadrením začne konať, myslel právne kroky. Výpoveď svedka M. O., ktorý mal niekedy v marci počuť, ako sa pri aute vyhrážal poškodenej zabitím, avšak nevedel uviesť v akom kontexte, nemá súvis so žalovaným skutkom. Podobne svedkyňa G. Y. nebola svedkom telefonátu zo dňa 22.04.2020. Z vyššie uvedeného vyplýva záver, že súdom zistený skutkový stav je nesprávny, neúplný, nemá oporu vo vykonaných dôkazoch a nenasvedčuje tomu, že skutok tak, ako je uvedený v obžalobe, sa stal. Navrhuje na základe odvolania podaného v jeho prospech, aby odvolací súd zrušil výrok o vine a po preskúmaní konania zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol a aby odvolací súd zaviazal súd prvého stupňa doplniť dokazovanie skúmaním jeho duševného stavu ďalším znalcom, prípadne svedkov, ako aj zistením, či výpoveď poškodenej je procesne spôsobilá. S poukazom na nepresnosti odôvodnenia rozsudku postup súdu pri vykonávaní a hodnotení dôkazov, možné úvahy a špekulácie uvádzané znalcami a odmietnutie doplnenia zásadného dokazovania, nadobudol vážne pochybnosti, či súd postupoval v súlade s článkom 6, ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Vzhľadom na uvedené, žiadal, aby krajský súd nariadil, aby jeho trestná vec bola po vrátení veci súdu prvého stupňa prejednaná a rozhodnutá v inom zložení senátu, prípadne pred iným samosudcom. Navrhol tiež, aby odvolací súd zväžil, či vzhľadom na jeho početné predchádzajúce odsúdenia Okresným súdom Poprad nie je potrebné nariadiť, aby jeho trestnú vec prejednal a rozhodol iný súd toho istého druhu a stupňa v obvode Krajského súdu v Prešove.

Obžalovaný v ním podanom odvolaní osobne uviedol, že sa stotožňuje s písomným odvolaním jeho obhajcu B.. K.. Vyzerá to tak, že sa vyhováral okultizmom, keď poukázal na to, že poškodená C. volala

K. Z., že sa jej hýbu skrine a že ju nejak preklínal. Chce poukázať na skutočnosti, ktoré naznačili, resp. ukázali na motívy, ktoré viedli L. C. k jej krivému svedectvu. Deň pred hospitalizáciou mu povedala, že chce peniaze a pohádali sa. Súd mal skúmať aj jej motívy, ak sa objavia. Samosudkyňa všetky úvahy zdiskreditovať, či spochybníť svedkov zastavila s tým, že všetko bolo bezpredmetné a nesúvisí s prípadom. Chcel by vidieť hocikoho iného, ako by sa bránil výpovediam, ktoré sú z väčšej časti vymyslené. Sudkyňa ani na jednom pojednávaní nepoložila ani svedkovi jednu otázku, aj keď očividne mali vo výpovediach rozpory. Celý čas sa sústredila na to, čo chcela dosiahnuť a vôbec sa nesústredila na výpoveď poškodenej C., ktorá hneď na začiatku uviedla, že neporozumela poučeniu a aj keby bol videozáznam iný, ide o chybu. Skutočnosť, že znalci, vyšetrovateľ, prokurátor a samosudca si to nevšimli len zrkadlí, ako podrobne sa venovali preštudovaniu spisu. Výpoveď, ktorá bola čítaná na súde, potom nemôže byť platná. Nikdy sa bývalej družke nevyhrážal ujmu na zdraví ani smrťou, ak mu nedá dcéru. K znaleckému posudku znalkyne C. Y. uvádza, že žiadne vyšetrovanie neprebehlo, či bral lieky alebo nie a jej posledný znalecký posudok považuje za neúplný už po jeho zhotovení a po súdnom pojednávaní taký ostal, pretože na súde povedal, že je možné pripustiť, ako mohla bez vyšetrovania dospieť k takémuto záveru a je možné to pripustiť iba s určitosťou.

Na základe takto podaného odvolania, krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadnuc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, aj keď z iných dôvodov, ako obžalovaný uviedol.

Prvostupňový súd odvolaním napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že konajúci súd vychádzal z výpovede svedkyne poškodenej L. C., ktorú považoval za hodnovernú, spoľahlivú a korešpondujúcu s výpoveďami svedkov P. C., L. C., G. R., M. O., K. Z. Z. a V. K., ako aj listinných dôkazov v podobe fotokópie správ zaslaných obžalovaným na telefónne číslo poškodenej, pričom tieto dôkazy na seba vzájomne logicky nadväzovali a korešpondovali do takej miery, že o ich pravdivosti a objektivite súd nemal žiadne relevantné pochybnosti. Pri ustálení skutkového stavu súd vychádzal čiastočne aj z výpovedí svedkyne Z. E. a samotného obžalovaného B. E.. Poškodená vo svojej výpovedi v prípravnom konaní i pri podávaní trestného oznámenia zhodne potvrdzovala, že obžalovaný sa jej v apríli 2020 opakovane telefonicky vyhrážal zabitím rôznymi spôsobmi, čo sa vystupňovalo dňa 22.04.2020, kedy jej zo svojho telefónneho čísla prostredníctvom aplikácie Viber volal na jej telefónne číslo a oznámil, že ju čaká peklo, že sa už nebude len vyhrážať, ale začne konať a že ak mu na druhý deň nedá dcéru L., že ju zabije, čo v nej vyvolalo strach a obavu a preto mu dcéru L. dňa 23.04.2020 odovzdala, čo korešpondovalo s listinnými dôkazmi v podobe obsahu správ, ktoré zaslal obžalovaný poškodenej, čo potvrdzovali svedkovia G. R., P. C. a L. C.. Svedkovia P. C. a L. C. zhodne potvrdzovali, že obžalovaný poškodenej volal, vulgárne jej nadával a vyhrážal sa jej zabitím a ublížením rodine, najmä matke poškodenej P. C.. Svedok V. K. v súlade s výpoveďami poškodenej a svedkov P. C. a L. C. potvrdil, že obžalovaný poškodenej i jej matke dňa 22.04.2020 vulgárne vynadal a vyhrážal sa jej zabitím, ak mu nedá dcéru L., čo súčasne korešpondovalo aj s výpoveďou svedka M. O.. Svedkyňa K. Z. Z. potvrdila, že poškodená v marci alebo apríli 2020 sa zmienila o vyhrážkach zo strany obžalovaného. Konajúci súd poukazuje na závery znaleckých posudkov znalkyň M. C. Y. a O. Q. A. O. a ich výpovede. Súd z vykonaných dôkazov nezistil, aby poškodená obžalovaného z predmetného konania obviňovala nepravdivo a lživu, s úmyslom hovorovo povedané „dostať ho do basy“ alebo pomstiť sa mu tak, ako to uvádzal obžalovaný alebo svedkyňa Z. E.. Pri hodnotení výpovedí a obrany obžalovaného konajúci súd poukázal aj na to, že obžalovaný uviedol vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, že očakával obvinenie z nebezpečného vyhrážania, no nie z vydierania.

Po oboznámení sa s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovaného, ako aj obsahom predloženého spisu, odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutku, ktorý bol posúdený ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy pred súdom prvého stupňa v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje krajský súd za správne a s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností v celom

rozsahu odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcom podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán.

Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaný B. E. spáchal skutok, ktorý je mu obžalobou kladený za vinu. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v zhodnotení dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku na vytvorenie záverov o tom, či k spáchaniu skutku došlo, ak áno, ako a k akému. Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

V súlade s uvedeným je preto možné, aj podľa názoru krajského súdu, výrok o vine obžalovaného ustáliť predovšetkým na základe výpovede svedkyne poškodenej L. C., ktorá síce na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a odmietla vypovedať, avšak súd vychádzal z jej výpovede z prípravného konania, ktorú na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom prečítal, pričom ju považoval za procesnú, s tým, že táto svedkyňa poškodená opísala ako s obžalovaným ukončila kontakt po tom, čo začal brať drogy, pričom vzhľadom na jeho užívanie drog mu nechcela dávať maloletú dcéru L., po čom sa jej tento začal vyhrážať, spočiatku vravel iba nejasne, že sa mu snívalo, že im zhorí dom, že jej matku počká pred robotou a bude na ňu chodiť pozeráť do nemocnice a neskôr už konkrétne, že bude zbierať zuby po zemi, že jej začne peklo, že polícia ho nezaujíma, vošiel aj do domu, kde si otvoril dvere kľúčom, nakoľko vedel, kde ho schovávajú, chcel brať dcéru, začali sa hádať, ale nakoniec odišiel, pričom opakovane jej telefonoval, kde sa jej vyhrážal a hovoril, že keď mu nedá dcéru, dom jej zhorí, rozbije jej hlavu, keď nie on, tak má na to ľudí, čo počuli aj otec a mama.

Uvedená výpoveď je v zhode s výpoveďou svedkyne P. C., matky poškodenej, ktorá uviedla, že počula poškodenú telefonovať, táto mala hovor na hlasitý odposluch, pričom počula ako obžalovaný hovorí, že už sa nebude len vyhrážať, ale vyhrážky aj uskutoční a dcéru zabije, že na to doplatí celá rodina, po čom dcéra vypla telefón, rozplakala sa a až potom jej dcéra povedala, že obžalovaný sa takto vyhráža už viac ako mesiac, po čom pochopila, prečo dcéra nevychádza z domu, že sa bojí. Iných vyhrážok svedkom nebola.

Uvedené výpovede sú v zhode s výpoveďou svedka L. C., otca poškodenej, ktorý uviedol, že počul dcéru telefonovať na hlasito a počul ako obžalovaný hovorí, že im ešte ukáže, avšak nechcel sa do toho miešať, preto odišiel.

Svedkyňa R. potvrdila časť výpovede svedkyne poškodenej C. o tom, že obžalovaný telefonoval s poškodenou, pričom sedel vonku v aute a potom vošiel do domu, išiel do izby, v ktorej spala maloletá dcéra, pričom poškodená sa mu snažila v tom zabrániť, začali sa hádať, poškodená obžalovanému vravela, že ak neodíde, zavolá políciu, načo odišiel, pričom ešte povedal, že ak mu nedá dcéru, tak ju zabije a že sa vráti, z čoho mala poškodená strach.

Svedok O. rovnako potvrdil, že jedenkrát išiel s obžalovaným k poškodenej po auto, tam čakala poškodená s dieťaťom, rozprávali sa, neskôr sa začali hádať o auto aj o dcéru, pričom obžalovaný začal vraviť, že sa mu snívalo, že im zhorí alebo zhorel dom, aj že ju zabije, ale nevie z akého dôvodu.

Rovnako svedkyňa Z., aj keď nebola svedkom incidentu, že by sa mal obžalovaný poškodenej vyhrážať, uviedla, že dcéra Z. jej vravela, že obžalovaný sa poškodenej vyhrážal, ale nevie nič bližšie, ako aj poškodená jej povedala, že obžalovaný sa jej vyhrážal, že sa mu snívalo, že im zhorí dom a že nech si jej mama dáva pozor na dcéru, keď pôjde z roboty.

Aj keď svedkyňa Z. E., dcéra obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodená obžalovaného provokovala hádkami, nadávkami a narážkami na minulosť, ona žiadne vyhrážky nepočula, pri odstraňovaní rozporov oproti jej výpovedi z prípravného konania uviedla, že počas hádky po telefóne počula aj nejaké vyhrážky zo strany obžalovaného, ale nie zabitím.

Svedok K. rovnako uviedol, že bol prítomný pri telefonáte obžalovaného s poškodenou, padli tam aj nejaké nadávky, avšak nepočul, aby obžalovaný poškodenej povedal, že ju zabije, pričom pri odstránení rozporov prečítaním výpovede z prípravného konania uviedol, že obžalovaný poškodenej povedal, že vie, kde robí jej mama, že tam pošle cigánov a ju pojebu a že keď mu nedá L., tak ma po piči.

Aj keď obhajoba vo vzťahu k výpovediam svedkyne E. a svedka K. namietala, že títo svedkovia boli prítomní práve pri telefonáte obžalovaného poškodenej dňa 22.04.2020, čo uvádzal aj súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom títo na rozdiel od poškodenej a jej matky nemali počuť vyhrážanie sa obžalovaného poškodenej zabitím, je potrebné konštatovať, že z obsahu ich výpovedí nevyplýva, že títo boli prítomní práve pri telefonáte dňa 22.04.2020, nakoľko ani svedok K. ani svedkyňa E. nevedeli uviesť, kedy presne pri akom telefonáte boli prítomní, pričom z vykonaného dokazovania je zrejmé, že takýto telefonát obžalovaného poškodenej ohľadom maloletej dcéry bolo viacero.

Ani tvrdenie svedka L. C., že nepočul výslovne, aby obžalovaný poškodenej počas hovoru, ktorý mala na hlasito, povedal, že ju zabije, nespochybňuje tvrdenie poškodenej a jej matky, svedkyne P. C. z dôvodu, že sám svedok L. C. uviedol, že nebol prítomný pri celom rozhovore, nechcel sa do toho montovať, preto odišiel.

Rovnako z výpovede svedkyne R. nevyplýva, aby mala byť prítomná priamo pri skutku, kedy mal obžalovaný poškodenej telefonovať a vyhrážať sa jej zabitím, nakoľko táto iba uviedla, že bola prítomná pri inom konaní obžalovaného a to keď obžalovaný vošiel do domu, v ktorom býva poškodená a chcel brať maloletú dcéru. Z výpovede svedkyne R., ale ani svedkyne poškodenej C. nevyplýva, aby uvedené konanie sa malo odohrať v ten istý deň ako „výhražný“ telefonát.

Rovnako svedok O. popísal verbálny konflikt medzi obžalovaným a poškodenou, keď sa mali hádať o auto aj o dcéru, kde sa mal obžalovaný vyjadriť, že sa mu snívalo, že poškodenej zhorí alebo zhorel dom, aj že ju zabije, ale nevie z akého dôvodu, preto nie je pravdivé tvrdenie obhajoby, že v danom prípade nešlo o hádku o dcéru, ale iba o hádku o motorové vozidlo.

Na základe uvedeného krajský súd konštatuje, že súhrn priamych aj nepriamych dôkazov jednoznačne preukazuje vinu obžalovaného B. E. a tvorí logický a ničím nenarušený celok navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného.

Vo vzťahu k uvedenému, krajský súd dodáva, že svedkyňa poškodená konanie obžalovaného išla oznámiť až trestným oznámením podaným dňa 10.06.2020, teda s odstupom času od skutku, čo vierohodne a logicky zdôvodnila strachom z obžalovaného, ktorý pominul až potom, čo bol hospitalizovaný na psychiatrii, pričom z uvedeného je zrejmé, že medzi dokonaním skutku a jednotlivými svedeckými výpoveďami svedkov uplynul istý časový odstup, z ktorého dôvodu určité odchýlky, resp. rozpory vo výpovediach sú akceptovateľné, avšak nejde o rozpory zásadnejšieho významu.

Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný tým, že iného hrozbou násilia a inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a čin spáchal na chránenej osobe, svojím konaním naplnil po objektívnej a subjektívnej stránke skutkovú podstatu uvedeného zločinu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom konštatoval prevahu priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, keď u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona a to, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený.

Vo vzťahu k uvedenému, krajský súd konštatuje, že pochybil súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému z dôvodu, že obžalovaný rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 11.11.2020, sp. zn. OT/59/2020, právoplatným dňa 11.11.2020 bol uznaný za vinného pre trestný čin podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody na 9 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a 6 mesiacov, do 12.05.2022, pričom z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný skutok mal obžalovaný spáchať v apríli roku 2020, z čoho je zrejmé, že ho spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, teda v danom prípade odsudzujúci rozsudok v trestnej veci Okresného súdu Poprad sp. zn. OT/59/2020, pričom za vyhlásenie

odsudzujúceho rozsudku v trestnej veci Okresného súdu Poprad sp. zn. OT/59/2020 je v zmysle ustálenej judikatúry potrebné považovať doručenie trestného rozkazu obžalovanému v predmetnej trestnej veci, ktorý mu bol doručený dňa 09.05.2020.

Z uvedených dôvodov krajský súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a obžalovanému uložil podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona, pri prevahe priťažujúcich okolností a úprave trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody na 6 rokov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, z dôvodu, že obžalovaný bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Krajský súd súčasne zrušil výrok o treste, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 11.11.2020, sp. zn. OT/59/2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na uvedený výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Uvedený trest podľa názoru odvolacieho súdu je mierny vzhľadom na skutočnosť, že tento bol uložený na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby po jej zvýšení v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zákona, s poukazom na odpis z registra trestov obžalovaného, z ktorého vyplýva, že tento bol 11-krát súdne trestaný, avšak vzhľadom na skutočnosť, že odvolanie zo strany prokurátora podané nebolo, krajský súd už obžalovanému vyšší trest uložiť nemohol.

K odvolacej námietke obžalovaného, že nie je možné prihliadať na výpoveď svedkyne poškodenej L. C. z prípravného konania, ktorá odmietla na hlavnom pojednávaní vypovedať z dôvodu, že táto po poučení vyšetrovateľkou a po otázke, či poučeniu porozumela, uviedla že nie, krajský súd udáva, že sa oboznámil so zvukovo-obrazovým záznamom z výsluchu svedkyne poškodenej L. C., z ktorého je zrejme, že na otázku vyšetrovateľky, či poučeniam porozumela, táto odpovedala áno, pričom v prepise audiovizuálneho záznamu ide o zrejmu nesprávnosť, keď je uvedené nie, avšak podstatným je to, čo svedkyňa poškodená reálna po poučení uviedla.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na závery znaleckého posudku O.. A. O.. a skutočnosť, že znalkyňa nemala k dispozícii ani jednu výpoveď obžalovaného, krajský súd konštatuje, že je síce pravdou, že znalkyňa uviedla, že výpoveď obžalovaného nemala k dispozícii, túto opakovane žiadala, avšak čo sa týka osobnosti poškodenej, na svojich záveroch trvá, s vysokou pravdepodobnosťou by neboli iné, aj keď by mala k dispozícii ďalší spisový materiál. Znalkyňa O.. A. zároveň potvrdzuje skutočnosť, že poškodená L. C. je spôsobilá správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežitú udalosť, pričom jej všeobecná vierohodnosť je vyššia, avšak nie vysoká vzhľadom na mierne vyššiu tendenciu vedomej fabulácie, pričom neboli zistené forenzné významné tendencie poškodiť páchatelovi.

K odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na znalecký posudok a výpoveď znalkyne M.. C. Y., ktorý považuje za neúplný, nejasný a neurčitý, nakoľko znalec z odvetvia psychiatrie sa musí striktno vyjadriť k miere postihnutia rozpoznávacích a ovládacích schopností v čase spáchania skutku a žiadne úvahy nie sú prípustné, je potrebné uviesť, že uvedená znalkyňa jednoznačne konštatovala u obžalovaného, že v čase skutku vymiznutie ovládacích alebo rozpoznávacích schopností nezistila, aj keď je možné pripustiť podstatné zníženie ovládacích schopností a tento chápe v zmysle trestného stíhania.

Z uvedených dôvodov zároveň ani krajský súd nemal za potrebné doplniť dokazovanie výsluchom svedkyne S. C., psychiatricky obžalovaného, u ktorej obžalovaný vykonával ochranné liečenie do februára 2020 ohľadom jeho duševného stavu v čase ostatnej návštevy, vzhľadom na skutočnosť, že znalkyňa M.. C. Y. sa vyjadrila k jeho ovládacím a rozpoznávacím schopnostiam v čase skutku, pričom z rovnakých dôvodov nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie skúmaním duševného stavu obžalovaného ďalším znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie.

Rovnako tak krajský súd nepovažoval za potrebný výsluch svedkyne poškodenej L. C. a svedkov L. C. a P. C. z dôvodu, že svedkyňa poškodená i uvedení svedkovia boli v konaní vypočutí k podstatným skutočnostiam, pričom svedkyňa poškodená L. C. na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a odmietla vypovedať, preto z uvedeného dôvodu nebol daný dôvodný predpoklad, že po nariadení jej výsluchu krajským súdom by táto vypovedať chcela.

Vo vzťahu k obžalovaným namietaným rozporom pri výsluchu jednotlivých svedkov, krajský súd poukazuje na skutočnosti uvedené pri ich jednotlivých výpovediach, pričom opakovane dodáva, že

poškodená oznámila konanie obžalovaného až s časovým odstupom takmer 2 mesiacov, preto drobné rozpory v jednotlivých výpovediach sú akceptovateľné, pričom súd zásadné rozpory vo výpovediach jednotlivých svedkov oproti ich predošlým výpovediam, resp. ich výpovediam navzájom nezistil.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.